

SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 18/2010 vp

Hallituksen esitys laeiksi Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuk- sista annetun lain sekä sairausvakuutuslain 2 luvun 3 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 21 päivänä toukokuuta 2010 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain sekä sairausvakuutuslain 2 luvun 3 §:n muuttamisesta (HE 68/2010 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitussihteeri Sanna Pekkarinen ja pääsihteeri, MASTO-hanke Teija Honkonen, sosiaali- ja terveysministeriö
- budjettineuvos Jouko Narikka, valtiovarainministeriö
- ylilääkäri Juha Moring, Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL)
- lakimies Kirsi Kunnas-Leinonen, Kansaneläkelaitos

- sosiaali- ja terveystieteiden professori Juha Lehto, Tampereen yliopisto
- mielenterveystyön johtava ylilääkäri Päivi Pynnönen, YTHS
- kuntoutusylilääkäri Anu Niemi, Pohjois-Karjalan sairaanhoito- ja sosiaalipalvelujen kuntayhtymä
- kehityspäällikkö Sirkka-Liisa Karhunen, Suomen Kuntaliitto
- kuntoutussihteeri Jonna Siikamäki, Mielen-terveyden Keskusliitto
- neuvottelupäällikkö Heikki Pärnänen, Suomen Lääkäriliitto ry
- puheenjohtaja Tuomo Tikkanen, Suomen Psykologiliitto.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Helsingin kaupunki
- Elinkeinoelämän keskusliitto EK
- Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annettua lakia ja sairausvakuutuslakia. Kansaneläkelaitoksen nykyisin harkinnanvaraisena kuntoutuksena korvaama kuntoutuspsykoterapia siirrettäisiin Kansaneläkelaitok-

sen järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvaksi lakisääteiseksi toiminnaksi. Kuntoutuspsykoterapiaan varatut määrärahat eivät enää rajoittaisi palveluiden piiriin otettavien uusien asiakkaiden määrää. Kuntoutuspsykoterapiaa korvattaisiin kaikille sitä tarvitseville, kuntoutuspsykote-

rapian kohderyhmään kuuluville vakuutetuille. Lisäksi korvauspäätöksestä olisi muutoksenhakuoikeus.

Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annettuun lakiin lisätäisiin säännökset kuntoutuspsykoterapian tavoitteista, korvaamisen edellytyksistä, korvattavien käyntien enimmäismäärästä ja korvattavista kustannuksista. Kansaneläkelaitos korvaisi kuntoutuspsykoterapiaa 16—67-vuotiaille vakuutetuille, joiden työ- tai opiskelukyky on mielenterveyden häiriön vuoksi uhattuna. Kuntoutuspsykoterapian korvaamisen tavoitteena olisi työ- tai opiskelukyvyn palauttaminen tai parantaminen ja tämän seurauksena työssä pysyminen tai työhön paluu taikka opintojen edistyminen. Kuntoutuspsykoterapian korvaaminen edellyttäisi, että vakuutettu on mielenterveyden häiriön toteamisen jälkeen ollut vähintään kolme

kuukautta asianmukaisessa hoidossa. Korvattava kuntoutuspsykoterapia perustuisi kuntoutujan hoidosta vastaavassa terveydenhuollon yksikössä tehtyyn yksilölliseen kuntoutuksen tarpeen ja soveltuvuuden arvioon sekä kirjalliseen kuntoutussuunnitelmaan.

Kuntoutuspsykoterapiaa korvattaisiin yhdellä päätöksellä enintään 80 kertaa vuodessa ja kolmessa vuodessa yhteensä enintään 200 kertaa. Kolmen vuoden jakson jälkeen kuntoutuspsykoterapiaa korvattaisiin uudelleen erityisestä syystä. Kuntoutuspsykoterapian kustannukset korvattaisiin valtioneuvoston asetuksella vahvistettavan korvaustason mukaan, jonka ylimenevä osuus jäisi kuntoutujan maksettavaksi.

Esitys liittyy valtion vuoden 2011 talousarvioesitykseen.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta pitää myönteisenä, että Kansaneläkelaitoksen nykyisin harkinnanvaraisena kuntoutuksena korvaama kuntoutuspsykoterapia säädetään Kelan järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvaksi lakisääteiseksi toiminnaksi. Psykoterapiaa voidaan jatkossa korvata kuntoutuspsykoterapian tarpeen perusteella, eivätkä kuntoutukseen varatut määrärahat enää rajoita terapian saantia.

Kuntoutuspsykoterapian tarve on viime vuosina merkittävästi kasvanut. Asiakasmäärät ja kustannukset ovat lisääntyneet noin 10 prosentilla vuodessa, ja vuonna 2009 maksetut korvaukset olivat 21,5 miljoonaa euroa. Esityksessä on arvioitu, että vastaava kasvu asiakasmäärissä olisi myös kahtena seuraavana vuonna, jonka jälkeen kasvu hidastuisi. Esityksen arvion mukaan vuonna 2011 psykoterapian lisärahoituksen tarve olisi 6,6 miljoonaa euroa ja neljän vuoden kuluttua 13 miljoonaa euroa. Valiokunta huomauttaa, että hakijamäärän kasvua ja lisärahoituksen tarvetta on vaikea ennalta arvioida.

Mielenterveysongelmat ovat keskeinen ja lisääntyvä työstä poissaolojen ja työkyvyttömyyseläkkeiden syy. Pelkästään masennuksesta aiheutuneet sairauspäiväraha- ja työkyvyttömyyseläkemeno vuonna 2009 olivat yli 630 miljoonaa euroa. Jos kuntoutusmahdollisuuksien lisäämisellä päästään esityksen tavoitteen mukaisesti hidastamaan nuorten ja aikuisten joutumista pois työmarkkinoilta mielenterveydellisten syiden takia, voidaan paitsi auttaa mielenterveysongelmista kärsiviä myös saada aikaan säästöjä sairaus- ja työkyvyttömyysmenoihin samoin kuin muihin sosiaaliturvan kustannuksiin.

Julkisen terveydenhuollon vastuu

Kansaneläkelaitoksen korvaama kuntoutuspsykoterapia kohdistuu nimenomaan niihin vakuutettuihin, joiden työ- tai opiskelukyvyn ylläpito tai parantaminen sekä työhön paluun edistäminen olisi terapian avulla mahdollista. Valiokunta toteaa, että Kansaneläkelaitoksen järjestämän kuntoutuksen tehtävänä on täydentää tarkoitukseenmukaisella tavalla julkisia palveluita. Kuntoutuspsykoterapia on aina vain yksi osa poti-

laan kokonaisuhoitoa, ja muutoin vastuu mielen-terveyspotilaiden hoidosta on edelleen julkisella terveydenhuollolla. Julkinen terveydenhuolto on velvollinen järjestämään myös psykoterapeuttisen kuntoutuksen jatkossakin niille, joille Kelan korvaaman terapian edellytykset eivät täyty tai jotka esimerkiksi taloudellisten syiden vuoksi eivät voi tai eivät halua hakeutua Kelan kuntoutuspsykoterapian piiriin. Tästä syystä tulee julkisia psykoterapiapalveluita kehittää ja varmistaa palveluiden saatavuus sekä ohjata riittävät resurssit tähän tarkoitukseen.

Kelan korvaaman kuntoutuspsykoterapian saamisen edellytyksenä on, että potilas on ollut kolmen kuukauden ajan asianmukaisessa hoidossa joko julkisessa tai yksityisessä terveydenhuollon yksikössä ja että hänen arvioidaan hyötyvän terapiasta sen tavoitteiden mukaisesti. Alkuvaiheen hoidon tulee olla laajempaa kuin vain diagnoosin tekeminen tai lausuntoa varten tehdyt lääkehoito käynnit.

Valiokunta painottaa, että alkuvaiheen hoidolle asetetut vaatimukset edellyttävät erityisesti julkisen terveydenhuollon, mutta myös työterveyshuollon mielenterveyspalvelujen kehittämistä, jotta potilas pääsee oikea-aikaisesti tarvitsemansa hoidon piiriin, ja että kuntoutuspsykoterapiaan voidaan seuloa ne potilaat, jotka sitä lääketieteellisen arvion mukaan tarvitsevat ja siitä hyötyvät. Kuntoutuspsykoterapiaa ei voi käyttää keinona siirtää potilas pois julkisen terveydenhuollon vastuulta. Vastuu potilaan kokonaisuhoitosta ja kuntoutussuunnitelman kokonaisuuden toteutumisesta säilyy uudistuksen jälkeenkin julkisella terveydenhuollolla.

Valiokunta kiinnittää vakavaa huomiota siihen, että tällä hetkellä vastaamismahdollisuuksissa mielenterveyspalvelujen kysyntään samoin kuin hoidon järjestämismahdollisuuksissa on suuria alueellisia eroja. Työvoiman saatavuus vaihtelee eri osissa maata, ja erityisesti psykoterapiapalvelujen tarjonta on keskittynyt Etelä-Suomeen sekä suuriin asutuskeskuksiin. Pitkät etäisyydet vastaanotolle karsivat terapian piiristä potilaita, joiden hoito sitä vaatisi. Pula psykiatrian erikoislääkäreistä saattaa viivyttää myös kuntoutukseen pääsyä, koska potilas tar-

vitsee korvaushakemukseen aina myös psykiatrian erikoislääkärin lausunnon.

Valiokunta tähdentää, että mielenterveyspalvelujen henkilöstöresursseista, osaamisesta ja kouluttamisesta on huolehdittava niin, että potilaiden mahdollisuudet saada hoitoa toteutuvat yhdenvertaisesti eri puolilla maata. Kun uudistus tulee lisäämään psykoterapeuttien tarvetta, on koulutuksella huolehdittava myös terapeuttien saatavuudesta.

Korvauksen määrä

Kansaneläkelaitoksen korvaamasta muusta kuntoutuksesta poiketen kuntoutuspsykoterapiassa korvataan vain osa potilaalle kuntoutuksesta aiheutuvista kustannuksista. Muissa Kelan järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvissa lakisääteisissä kuntoutuksissa kuntoutujan maksettavaksi ei jää omavastuuosuutta. Kela korvaa kuntoutuspsykoterapiasta enintään vahvistetun enimmäismäärän, jonka ylimenevä osuus jää vakuutetun maksettavaksi, kuten on jäänyt myös harkinnanvaraisessa kuntoutuspsykoterapiassa. Aiemmin Kansaneläkelaitoksen vahvistamat korvaustaksat säädetään jatkossa valtioneuvoston asetuksella. Korvausmääriä ei ole tarkoitus tässä yhteydessä muuttaa.

Kuten esityksen perusteluissa todetaan, vakuutettujen mahdollisuutta käyttää psykoterapiapalveluita voi heikentää aikuisten psykoterapian suuri omavastuuosuus. Alle 26-vuotiaille maksettavat korvaukset kattavat paremmin terapeutin veloittamat kustannukset, ja potilaan maksettavaksi kertaviikkoisessa yksilöterapiassa jää 200—400 euroa vuodessa. Sen sijaan aikuisten kaksi kertaa viikossa toteutuvassa terapiassa kolmivuotisen jakson aikana asiakkaan osuudeksi jää lähes 5 000 euroa.

Valiokunta korostaa, että pienituloisten mahdollisuus päästä terapiaan tulee turvata julkisen terveydenhuollon omin palveluin sekä korvaamalla omavastuu toimeentulotukea saaville toimeentulotukena, kuten nykyisin monissa kunnissa on käytäntönä. Valiokunta tähdentää, että omavastuun korvaaminen toimeentulotuesta tulisi toteuttaa koko maassa yhtäläisesti.

Korvattava terapia

Korvauksen myöntämisperusteet pysyvät esityksen mukaan lähtökohtaisesti samoina kuin nykyisin harkinnanvaraisesti korvattavassa psykoterapiassa. Psykoterapiaa voi antaa terapeutti, jolla on oikeus käyttää psykoterapeutin ammattinimikettä ja jonka Kansaneläkelaitos on hyväksynyt palvelujen tuottajaksi. Selkeä paranus harkinnanvaraisena kuntoutuksena myönnettävään psykoterapiaan on luopuminen jaotellusta pidempi- ja lyhytkestoiseen (enintään 25 kertaa) kuntoutuspsykoterapiaan sekä pari-, perhe- ja musiikkiterapian korvaaminen myös aikuisille.

Kuntoutuskäyntejä voidaan lakiehdotuksen mukaan myöntää enimmillään kolmen vuoden ajalle enintään 200. Käyntien jaksottaminen eri

vuosille tulee joustavammaksi kuin mitä tällä hetkellä harkinnanvaraisen kuntoutuksen osalta Kelan ohjeissa määrätään. Uuden kolmivuotijakson potilas voisi saada perustellusta syystä ja aikaisintaan viiden vuoden kuluttua edellisen kuntoutusjakson päättymisestä.

Kuntoutuspsykoterapian lakisääteistämisen myötä myös Kelan korvauspäätökset tulevat muutoksenhaun piiriin, mikä parantaa kuntoutuspsykoterapiaa hakevan oikeusturvaa.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina.

Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2010

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Inkeri Kerola /kesk	Jukka Mäkelä /kok
vpj.	Sirpa Asko-Seljavaara /kok	Håkan Nordman /r
jäs.	Outi Alanko-Kahiluoto /vihr	Markku Pakkanen /kesk
	Risto Autio /kesk	Päivi Räsänen /kd
	Maria Guzenina-Richardson /sd	Paula Sihto /kesk
	Arja Karhuvaara /kok	Satu Taiveaho /sd
	Anneli Kiljunen /sd	Lenita Toivakka /kok (osittain)
	Marjaana Koskinen /sd	Erkki Virtanen /vas.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Eila Mäkipää.

VASTALAUSE

Perustelut

Kansaneläkelaitoksen harkinnanvaraisena kuntoutuksena korvattavan kuntoutuspsykoterapian siirtäminen Kelan järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvaksi lakisääteiseksi toiminnaksi on sinällään kannatettava ja perusteltu uudistus. Lakiehdotuksen voimaan tultua kuntoutuspsykoterapiaan varatut määrärahat eivät enää rajoittaisi palveluiden piiriin otettavien kuntoutujien määrää, vaan kuntoutuspsykoterapiaa korvattaisiin kaikille sitä tarvitseville. Esitetty muutoksenhakuoikeus kuntoutuspsykoterapian korvaamisesta annetusta päätöksestä parantaisi kuntoutujan oikeusturvaa.

Lakiesitys sisältää kuitenkin ongelmallisia kohtia, joihin ehdotamme parannuksia.

Sinänsä myönteinen lakiesitys sisältää myös riskin siitä, että julkisen sektorin riittämättömistä resursseista siirtyy terapeutteja yksityiselle sektorille. Tästä seuraa, että julkisen sektorin mahdollisuus hoitaa niitä, jotka eivät kuntoutuspsykoterapian piiriin pääse, on yhä vaikeampaa. On pidettävä huolta julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon psykiatristen palveluiden riittävydestä ja mielenterveyden edistämistyöstä kunnissa. Julkisen terveydenhuollon puolella on saatu hyviä kokemuksia esim. akuuttien mielenterveysongelmien hoidosta, mikä on vähentänyt tarvetta kuntoutuspsykoterapian käyttämiselle.

Kuntoutuspsykoterapian korvaustasoa syytä parantaa

Kansaneläkelaitoksen korvaamassa kuntoutuspsykoterapiassa yli 26-vuotiaalle asiakkaalle maksettavaksi jäävä omavastuuosuus on suuri, kaksi kertaa viikossa toteutetun kuntoutuspsykoterapian osalta noin 1 600 euroa vuodessa. Hallituksen esityksen perusteluidenkin mukaan kolmivuotinen kaksi kertaa viikossa annettu terapia maksaa potilaalle keskimäärin 5 900 euroa. Tämä huonontaa pienituloisten vakuutettujen mahdollisuutta käyttää psykoterapiapalve-

luita. Heikoimpaan asemaan jäävät erityisesti työttömät ja pienituloiset. Suuri omavastuu voi olla merkittävä este kuntouttavan psykoterapian saannille myös esimerkiksi vammaisen henkilön kohdalla.

Kuntouttavan psykoterapian tuleminen Kelan järjestämisvastuun piiriin lisännee kunnissa myös toimeentulotuen tarvetta. Tällä hetkellä käytännöt toimeentulotuen myöntämisessä vaihtelevat kunnissa Kelan kuntoutuspsykoterapian omavastuuosuuksien osalta. Katsomme, että toimeentulotukeen muutoin oikeutetuille tulee korvata myös psykoterapiakuntoutuksen omavastuuosuudet. Myös harkinnanvaraisen/ennalta ehkäisevän toimeentulotuen käyttöä tarkoitukseen tulee tukea mm. pitkäaikaisen kuntoutuksen varmistamiseksi. Omavastuuosuuden suuruuden aiheuttamia ongelmia ei kuitenkaan voida olettaa ratkaistavan toimeentulotuella, sillä pienituloisen kuntoutuja ei välttämättä ole siihen oikeutettu.

Korvaustaksoja on tarkistettu viimeksi vuonna 1986 eli 24 vuotta sitten. Mikäli aikuispotilaiden omavastuuosuus jää nykyiselle tasolleen, se ei mahdollista tasa-arvoista pääsyä Kelan kuntoutuspsykoterapiaan. Kuntoutuspsykoterapiasta maksettaviksi jäävät omavastuuosuudet eivät myöskään kerrytä terveydenhuollon maksukattoa.

Omavastuuosuuksien suuruus aiheuttaa sen, että kuntoutuspsykoterapiaan pääsy riippuu maksukyvästä, kun sen tulisi olla riippuvainen psykoterapian tarpeesta. Ongelma on kansalaisten yhdenvertaisuuden kannalta merkittävä. Lainuudistuksen yhteydessä annettavassa asetuksessa on Kelan korvaustaso määriteltävä sellaiseksi, ettei se lisää kuntoutujien välistä eriarvoisuutta tarpeellisiksi arvioitujen psykoterapiapalveluiden käytössä. Taksojen tarkistamista tulee myös seurata, jotta omavastuut tosiasiallisesti laskevat eikä taksojen korotus siirry psykoterapian hintojen korotuksiin.

Lain toimeenpanon aiheuttamat kustannukset arvioitu alakanttiin

Jos kuntoutuspsykoterapiaa saaneiden määrä lainmuutoksen myötä kasvaa, myös niiden henkilöiden määrä, joille myönnetään psykoterapian omavastuuosuus toimeentulotukena, luultavasti kasvaa. Kuntien toimeentulotuen menot kasvavat, jos omavastuuosuuksien nykykäytännön mukainen korvaaminen jatkuu. Tästäkin syystä tulisi potilaan omavastuuosuuden määrää pienentää.

Koska kuntoutuspsykoterapiaa saaneiden määrä esityksen myötä todennäköisimmin lisääntyy, on myös Kansaneläkelaitokselle varattava riittävät määrärahat kuntoutuskorvausten maksamiseen.

Kolmen kuukauden hoitovelvoite

Lakiehdotuksen 11 a §:n mukaan kuntoutuspsykoterapian korvaaminen edellyttää, että vakuutettu on mielenterveyden häiriön toteamisen jälkeen ollut vähintään kolme kuukautta asianmukaisessa hoidossa. Asianmukaisella hoidolla tarkoitetaan säännöksen mukaan "terveydenhuollon yksikössä annettua hyvän hoitokäytännön mukaista hoitoa, johon sisältyy tarpeellinen lääketieteellinen, psykiatrinen ja psykoterapeuttinen tutkimus ja hoito".

Em. edellytyksen suhteen ongelmana on se, että riittävän ja laadukkaan hoidon saanti vaihtelee eri puolilla maata. Ongelmat asianmukaisen hoidon saatavuudessa saattavat viivyttää kohtuuttomasti kuntoutukseen pääsyä. Tästäkin syystä on ehdottoman tärkeää turvata julkisten mielenterveyspalveluiden riittävyys ja laatu.

Käyntien korvaamisen enimmäismäärää nostettava

Lakiesityksen 11 b §:ssä säädetty 200 kerran enimmäismäärä kolmen vuoden aikana on riittämätön. Mikäli henkilö tarvitsee kolmannen terapia vuoden, mahdollistaisi 240 tunnin käynti-

määrä tarvittaessa säännöllisen ja intensiivisen, tiheydellä kaksi käyntiä viikossa toteutuvan kuntoutuspsykoterapian kolmen vuoden aikana. Mm. Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön ja Raha-automaattiyhdistyksen tekemän tutkimuksen mukaan pitkässä psykodynaamisessa psykoterapiassa ratkaisevat myönteiset muutokset tapahtuvat vasta kolmantena tai neljäntenä terapiavuonna. Esitämmekin lakiesityksen 11 b §:ää muutettavaksi siten, että kolmen vuoden aikana olisi mahdollisuus 240 terapiakäyntiin 200 käynnin sijasta.

Samassa pykälässä rajataan kuntoutuspsykoterapian korvattaviksi käyntimääräksi edelleen enintään 80 kertaa vuodessa. Tiiviimmän kuntoutuspsykoterapian mahdollistamiseksi esitämme tämän rajoituksen poistamista.

Uuden psykoterapiajakson tarpeen arviointi kuntoutuksen ammattilaisille

Lakiehdotuksen 11 b §:ssä asetettu viiden vuoden aikaraja uuden psykoterapiajakson saamiseksi on liian pitkä. Mm. työelämän tuomat muutokset, kuten säännöllisesti vuosittain toteutuvat yt-neuvottelut, voivat tuottaa haastavia, psyykkistä tasapainoa rikkovia tilanteita. Työelämässä pysymisen ja työkyvyn säilyttämisen takaavalle uudelle kuntoutuspsykoterapiajaksolle voi syntyä tarvetta nopeasti edellisen jakson jälkeen. Tästä syystä esitämme aikarajaksi kahden vuotta.

Kuntoutuspsykoterapia on tarkoitettu opiskelu- ja työkyvyn ylläpitämiseen ja palauttamiseen, joten esityksen mukaan Kela korvaa kuntoutuspsykoterapiaa 16—67-vuotiaille, ja 67 vuotta vanhemmat henkilöt jäävät kuntoutuspsykoterapian ulkopuolelle. Myös psykoterapiakuntoutuksen ikärajojen ulkopuolelle jäävien riittävästä mielenterveyspalveluista on huolehdittava. Iäkkäämpien henkilöiden psyykkistä toimintakykyä tulee tukea mm. laitoshoidon välttämiseksi.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotukset hyväksytään muutoin valiokunnan mietinnön mukaisina paitsi 1. lakiehdotuksen 11 b § muutettuna (Vastalauseen muutosehdotus) ja

että hyväksytään yksi lausuma (Vastalauseen lausumaehdotus).

Vastalauseen muutosehdotus

11 b §

Kuntoutuspsykoterapian sisältö

(1 mom. kuten StVM)

Kuntoutuspsykoterapiaa korvataan enintään kolmen vuoden ajan. *Kolmessa vuodessa korva-*

taan enintään 240 käyntikertaa. Erityisistä syistä voidaan korvata uusi, enintään kolme vuotta kestävä jakso aikaisintaan kahden vuoden kuluttua edellisen jakson päättymisestä.

(3 mom. kuten StVM)

Vastalauseen lausumaehdotus

Valiokunta edellyttää, että kuntoututtavan psykoterapian taksoja tarkistetaan asetuksen säätämisen yhteydessä asiakkaiden omavastuuosuuksien kohtuullistamiseksi ja yhdenvertaisuuden lisäämiseksi. Taksojen tarkistamista tulee seurata, jotta omavastuuosuudet tosi-asiallisesti laskevat eikä taksojen korotus siirry psykoterapian hintojen korotuksiin.

Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2010

Satu Taiveaho /sd
Anneli Kiljunen /sd
Marjaana Koskinen /sd

Maria Guzenina-Richardson /sd
Päivi Räsänen /kd
Erkki Virtanen /vas